

Arrest

nr. 231 298 van 16 januari 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. HALSBERGHE
Canadaplein 1 / glv
8400 OOSTENDE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 2 januari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 november 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 8 januari 2019 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 oktober 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 november 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. HALSBERGHE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 4 december 2006 toe op het Belgische grondgebied en diende diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De gemachtigde van de minister van binnenlandse zaken trof op 13 december 2006 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Na dringend beroep trof de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing dat verder onderzoek noodzakelijk is.

1.3. De commissaris-generaal trof op 2 maart 2007 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.4. Op 20 juni 2018 vroeg de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de artikelen 49/2, §4 en 55/5/1, §2, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.5. Op 28 november 2018 trof de commissaris-generaal een beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan op 29 november 2018 per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(...)

A. Feitenrelaas

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming verklaarde u de Irakese nationaliteit te bezitten, van Koerdische origine te zijn en afkomstig te zijn van Kirkuk, Centraal-Irak. Uw broer Qania zou sinds 1994 lid zijn geweest van de Saddamgetrouwe Koerdische Jash-milities. Na de val van het Baath-regime zou hij geen andere keuze hebben gehad dan zich aan te sluiten bij de terroristen. Vanaf de arrestatie van Saddam Hoessein in december 2003 zou hij het ouderlijke huis hebben verlaten met onbekende bestemming. In december 2005 zou uw broer plots terug thuis zijn opgedaagd. Hij zou van u gevraagd hebben dat u zich zou aansluiten bij zijn terroristische organisatie om samen met hen aanslagen te helpen plegen, hetgeen u zou geweigerd hebben. Een zestal maanden later zou uw broer u nogmaals hebben opgezocht, in uw winkel deze keer. Nadat u zijn verzoek opnieuw weigerde zou hij u met de dood hebben bedreigd. Begin november 2006 zou uw broer u thuis hebben opgezocht. U zou nogmaals hebben geweigerd met hem samen te werken, waarop hij u wederom met de dood zou hebben bedreigd. Hierop zou u met uw familie Kirkuk hebben verlaten en naar Bagdad zijn gevlucht. U zou op 4 december 2006 in België zijn aangekomen en dezelfde dag nog een verzoek om internationale bescherming ingediend hebben. Ter staving van uw verzoek legde u uw nationaliteitsbewijs voor.

Hoewel er geen geloof gehecht kon worden aan uw asielrelaas, werd u op 5 maart 2007 de subsidiaire beschermingsstatus toegekend. De toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus was ingegeven door de vaststelling dat op dat ogenblik in uw regio van herkomst, met name Kirkuk, Centraal-Irak, een reëel risico bestond op ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Op 20 juni 2018 stelde de Directeur-Generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) namens de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie een formele vraag aan het CGVS om uw subsidiaire beschermingsstatus in te trekken. U had immers een nationaal Iraaks paspoort, afgeleverd op 5 januari 2015 te Bagdad, voorgelegd op de DVZ waaruit bleek dat uw identiteitsgegevens verschillen van diegene die u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming had voorgehouden. Uit dit paspoort bleek immers dat u K.(...) J.(...) M.(...), M.(...) heet en u op 8 januari 1981 geboren bent te Al-Sulaymaniya, Noord-Irak. Bijkomend werd u op 16 maart 2010 door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van zes maanden met uitstel voor aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging van een minderjarige en belaging.

U werd op 28 september 2018 opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS op 16 oktober 2018 om de mogelijkheid van de intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus te evalueren. U kwam echter niet opdagen voor dit persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

U kreeg op 5 maart 2007 het statuut van subsidiair beschermde. Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u subsidiaire bescherming kreeg, heden uw beschermingsstatus moet worden ingetrokken.

Artikel 55/5/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het CGVS de subsidiaire beschermingsstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijk gedrag later erop wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt.

U werd op 28 september 2018 opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud dat op 16 oktober 2018 op het CGVS zou plaatsvinden, en dit in het kader van nieuwe elementen waaruit blijkt dat er redenen zijn om de geldigheid van uw subsidiaire beschermingsstatus te heroverwegen. Deze oproepingsbrief werd naar u gestuurd via een ter post aangetekende zending op het laatste adres vermeld in het Rijksregister

conform artikel 57/6/7, §3 van de Vreemdelingenwet (zie uittreksel Rijksregister in het administratief dossier).

U kwam niet opdagen op uw persoonlijk onderhoud. Evenmin deelde u een geldige reden mee waarom u geen gevolg gaf aan de oproepingsbrief binnen de 15 dagen volgend op de datum van persoonlijk onderhoud noch maakte u schriftelijk en binnen dezelfde termijn de redenen over waarom uw status moet worden behouden. U heeft bijgevolg nagelaten uw medewerking te verlenen bij het onderzoek naar de nieuwe elementen met betrekking tot het al dan niet behoud van uw subsidiaire beschermingsstatus. Dit terwijl van een verzoeker mag worden verwacht dat hij zijn volledige medewerking verleent teneinde de bevoegde instanties toe te laten een zo volledig mogelijk onderzoek te voeren en om zich een beeld te vormen van de eventueel daaruit voortvloeiende nood aan bescherming.

Aangezien u niet inging op de uitnodiging van de Commissaris-generaal heeft het CGVS uw actuele nood aan internationale bescherming inhoudelijk beoordeeld op basis van de elementen in het administratieve dossier en dit overeenkomstig artikel 57/6/7, §4 van de Vreemdelingenwet.

De identiteit, nationaliteit en herkomst maken de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Uit informatie waarover het CGVS beschikt, hetgeen toegevoegd werd aan het administratieve dossier, blijkt dat u in België een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend onder een valse identiteit en herkomst. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming beweerde u immers 'H.(...) R.(...) K.(...)' te zijn en op 8 januari 1981 in Kirkuk, Centraal-Irak, geboren te zijn. U legde bij de Dienst Vreemdelingenzaken echter een geldig Irakees paspoort, afgeleverd op 5 januari 2015 te Bagdad, voor waaruit bleek dat uw naam 'K.(...) J.(...) M.(...) M.(...)' is en u op 8 januari 1981 geboren bent te Al-Sulaymaniya, Noord-Irak, identiteitsgegevens die fundamenteel verschillend zijn van hetgeen u verklaarde tijdens uw asielprocedure. Bijgevolg dient er geconcludeerd te worden dat uw regio van herkomst niet Kirkuk, Centraal-Irak, maar wel Al-Sulaymaniya, Noord-Irak, betreft.

De gedane vaststellingen in verband met uw identiteit en uw herkomst zijn constitutieve elementen van een verzoek om internationale bescherming. Bijgevolg kan terecht besloten worden tot de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 55/5/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet aangezien u subsidiaire bescherming kreeg op grond van verkeerd weergegeven en valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van uw subsidiaire beschermingsstatus, zijn uw identiteit en herkomst.

De subsidiaire beschermingsstatus kan aan een verzoeker toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Suleymaniyah te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit, sociale cohesie en efficiënt optredende veiligheidsdiensten. Niettegenstaande de diepe politieke en economische crisis blijft het geweld in de KAR relatief beperkt. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het terreurgeweld dat in Irak plaatsvindt.

Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak, en in de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije vijf jaar drie grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. Zowel in 2016, als in 2017 vonden er geen terroristische aanslagen plaats waarbij burgerslachtoffers vielen. Daarnaast vonden in de KAR sporadisch, kleinschalige en gerichte aanvallen plaats. Hierbij vallen weinig tot geen burgerslachtoffers. De zeldzame terreurdaden in de KAR, opgeëist door IS, hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op overheids- en veiligheidsdiensten. De zeldzame terreurdaden en lage aantal burgerslachtoffers veruiterlijkt zich in de massale aanwezigheid van Syrische vluchtelingen IDP's uit Centraal-Irak. Dit heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KAR. Met de komst van de

honderdduizenden IDP's in de regio en ter preventie van aanvallen van IS werden de veiligheidsmaatregelen in de KAR echter wel verhoogd. De veiligheidscontroles aan de controleposten aan de grens met Centraal-Irak (en Syrië) werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder IDP's.

Naast de blijvende spanningen omtrent de verdeling van de olie-export en de inkomstenverdeling hiervan, zet de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden de relaties tussen de KRG en de Centraal-Iraakse regering op scherp. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zwaar op. Het Iraakse leger en PMU verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en de betwiste gebieden onder Koerdische controle. De gewapende confrontaties beperkten zich tot de betwiste gebieden maar de KRG verloor hiermee bij benadering 30 % van zijn de facto grondgebied en een groot deel van zijn olie-inkomsten. Daarmee is het politieke landschap van de Iraakse Koerden volledig door elkaar geschud.

Op 25 juli 2015 kwam een einde aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK. Sindsdien voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter ook naburige Koerdische dorpen getroffen, waarbij vooral materiële schade aan landbouwgronden en huizen wordt opgetekend. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Voor het eerst in tien jaar vonden sinds juni 2016 opnieuw Iraanse aanvallen plaats op de Noord-Iraakse grensregio in de strijd tegen Koerdische rebellen, meer bepaald op KDPI-doelwitten. Bij deze Iraanse aanvallen op het grensgebied van de KAR is er tot op heden geen melding gemaakt van burgerdoden.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de Koerdische Autonome Regio niet alleen over de weg bereikbaar is. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over luchthavens in Basra, Najaf, Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Sinds eind maart 2018 zijn terug rechtsreeks vluchten uit het buitenland, inclusief Europese steden, naar de KAR operationeel. Verschillende internationale luchtvaartmaatschappijen lasten de Koerdische luchthavens opnieuw in hun vluchtschema's in. De Turkse nationale vliegtuigmaatschappij Turkish Airlines besliste omwille van politieke redenen alleen nog op Erbil en niet meer op Suleimaniya te vliegen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken.

(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 55/5/1, §2, 2° en 62 *juncto* 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 35/1 en 35/3 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het KB CGVS) en van het zorgvuldigheids-, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker stipt terloops aan dat hij geen kennis had van de oproeping om op 16 oktober 2018 gehoord te worden, waardoor hij afwezig is gebleven.

Verzoeker stelt in zijn eerste middel dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de beschermingsstatus op grond van artikel 55/5/1, §2, 2°, van de vreemdelingenwet wordt ingetrokken omdat hij valse verklaringen zou hebben afgelegd over zijn identiteit en herkomst die eerder geleid zouden hebben tot de toekenning van een status. Hij is van oordeel dat de verwerende partij afdoende dient aan te tonen dat hij intentioneel frauduleus zou hebben gehandeld doordat hij verklaarde dat hij K. H. R. is, die geboren en getogen zou zijn in Kirkuk, Centraal-Irak, terwijl hij in werkelijkheid K. J. M. is, die geboren is in al Sulaymaniya. Op dit punt verwijst verzoeker naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad)

waarin wordt gesteld dat er een frauduleus oogmerk dient te worden aangetoond, terwijl verzoeker beweert bij zijn asielaanvraag in 2006 nooit de bedoeling te hebben gehad om de verwerende partij bewust te misleiden. Verzoeker stelt dat zijn moeder steeds had voorgehouden dat hij geboren was in Kirkuk en dat H. R. zijn wekelijkse vader was. Pas na de toekenning van zijn status, zo vervolgt verzoeker, heeft hij via zijn moeder vernomen dat hij geboren is in al Sulaymaniya en dat zijn biologische vader J. M. is. Verzoeker stelt dat zijn moeder daarna in Kirkuk hertrouwd is met H. R. die door verzoeker steeds als vader werd ervaren. Verzoeker voegt thans als bijlage bij zijn verzoekschrift een gelegaliseerde geboorteakte met vertaling toe.

Verzoeker herhaalt dat niet met zekerheid kan worden gesteld dat de toekenning van de status een gevolg is van het feit dat hij als inwoner van Kirkuk werd beschouwd doordat hij een verkeerde identiteit zou hebben gebruikt. Verzoeker houdt voor dat hij werkelijk afkomstig is uit Kirkuk en dat dit heeft geleid tot de toekenning van de subsidiaire bescherming en niet zijn identiteit. De bestreden beslissing is volgens verzoeker enkel gebaseerd op het feit dat hij een *“valse identiteit”* zou hebben aangenomen. In de beslissing wordt naar het oordeel van verzoeker niet uiteengezet waarom er sprake is van fraude wat zijn regio van herkomst betreft. Verzoeker meent dat uit de loutere vraag om zijn identiteitsgegevens betreffende zijn naam, voornaam en geboorteplaats aan te passen niet zomaar kan worden afgeleid dat hij doorslaggevende valse verklaringen zou hebben afgelegd over zijn herkomst, met name het centrum van zijn belangen in 2006. Hoewel blijkt dat verzoeker geboren is in al Sulaymaniya, doet dit volgens hem geen afbreuk aan het feit dat hij niet daar is opgegroeid, maar wel in Kirkuk, en aldaar een ernstig gevaar loopt als verwersterde Irakese Koerd ingevolge het willekeurig en blind geweld. Verzoeker besluit dat de beslissing *“tot intrekking van de vluchtelingenstatus”* (sic) de in het middel opgesomde bepalingen en beginselen schendt.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, van de artikelen 39/2, §1 tweede lid, 1° en 2°, 55/5/1, §2, 2° en 62 *juncto* de artikelen 48/3 en 48/4, §2, a), b) en c), 48/5, §3, 55/3/1, §2, 2° en 55/3/1, §3, van de vreemdelingenwet, van artikel 29 van het KB CGVS en van het zorgvuldigheids-, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker meent in de beslissing te lezen dat hij zich zou kunnen onttrekken aan de veiligheidsrisico's in Irak omdat voor hem rekening dient te worden gehouden met de veiligheidssituatie in de Noord-Irakese provincies gelet op zijn herkomst uit Sulaymaniya waar er geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een bedreiging voor het leven of de persoon als gevolg van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Verzoeker houdt echter vol wel degelijk afkomstig te zijn uit Kirkuk, Centraal-Irak, en dat hij daar steeds het centrum van zijn belangen had.

Vervolgens citeert verzoeker in zijn tweede middel de artikelen 48/4, §21 en 48/5, §3, van de vreemdelingenwet en meent in de beslissing te lezen dat de verwerende partij een intern vestigingsalternatief voorstelt in Noord-Irak. Daarna citeert verzoeker artikel 55/5 van de vreemdelingenwet betreffende de opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus en benadrukt dat de verandering van de omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter moeten hebben om het reële risico op ernstige schade weg te nemen. Verzoeker verwijt de verwerende partij enkel rekening te houden met de actuele situatie in Noord-Irak en geenszins met de situatie in Centraal-Irak waarvan verzoeker stelt afkomstig te zijn. De situatie in Centraal-Irak is volgens verzoeker erg verslechterd sedert eind 2017. Verzoeker betwist ook dat redelijkerwijs van hem kan worden verlangd dat hij zich in al Sulaymaniya zou vestigen omdat hij de subsidiaire bescherming kreeg toegekend gelet op zijn afkomst uit Kirkuk. Een zorgvuldige beslissing, zo meent verzoeker, zou impliceren dat zijn situatie in Kirkuk zou worden nagegaan en dat de wijziging in de omstandigheden een niet-voorbijgaand karakter hebben. Verzoeker concludeert uit dit alles dat de bestreden beslissing de genoemde bepalingen en beginselen schendt.

2.2. Nieuwe elementen

2.2.1. Als bijlagen bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een kopie toe van de pagina uit zijn paspoort met zijn persoonsgegevens, een oproeping van de Dienst Burgerzaken van de stad Oostende, een kopie van zijn Belgische verblijfstitel, een verklaring van mev. P.Z. betreffende het vaderschap van verzoeker, een geboorteakte van K. A. en een geboorteakte van verzoeker (Verzoekschrift, bijlagen 2-7).

2.2.2. Middels een aanvullende nota van 25 oktober 2010 voegt de commissaris-generaal de verwijzing toe naar het 'EASO Country of Origin Report Iraq: Security Situation' van maart 2019 en de verwijzing naar het 'EASO COI Report: Iraq – Internal mobility' van 5 februari 2019.

2.3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop. Wanneer aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, of wanneer er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, kan de Raad de beslissing van de commissaris-generaal op grond van artikel 39/2, §1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet vernietigen.

2.4. Beoordeling

2.4.1. In de bestreden beslissing, waarbij de subsidiaire beschermingsstatus wordt ingetrokken, wordt artikel 55/5/1, §2, 2°, van de vreemdelingenwet vermeld als juridische grondslag en wordt erop gewezen dat er nieuwe elementen betreffende de identiteit en de herkomst van verzoeker waren opgedoken waaruit blijkt dat er redenen waren om de geldigheid van de subsidiaire bescherming te heroverwegen.

Verzoeker werd om die reden op 28 september 2018 uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud, zo vervolgt de bestreden beslissing, dat op 16 oktober 2018 op het CGVS zou plaatsvinden, maar verzoeker kwam niet opdagen voor dit onderhoud. Bijgevolg wordt in de beslissing verzoekers nood aan internationale bescherming beoordeeld aan de hand van de elementen in het administratieve dossier.

De commissaris-generaal overweegt op basis van de gegevens uit het administratief dossier dat verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming had ingediend onder een valse identiteit en herkomst. Verzoeker legde bij de Dienst Vreemdelingenzaken immers een geldig Irakees paspoort neer waaruit blijkt dat hij een andere naam heeft en geboren is in al Sulaymaniya in Noord-Irak, terwijl hij in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming had voorgehouden een andere naam te dragen en geboren te zijn in Kirkuk, Centraal-Irak.

Aangezien de identiteit en herkomst constitutieve elementen zijn van een verzoek om internationale bescherming, is de commissaris-generaal van oordeel dat overeenkomstig artikel 55/5/1, §2, 2°, van de vreemdelingenwet kan besloten worden tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien deze werd verkregen op grond van valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning ervan.

De commissaris-generaal stelt dat de actuele veiligheidssituatie in de provincie Sulaymaniya dient te worden beoordeeld, waarbij hij op basis van de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd concludeert dat er voor burgers in de noordelijke provincies thans geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

2.4.2. De door verzoeker aangevoerde middelen zijn niet ontvankelijk in zoverre verzoeker daarin de schending aanvoert van de artikelen 29, 35/1 en 35/3 van de vreemdelingenwet aangezien hij verzuimt te verduidelijken op welke wijze de bestreden beslissing deze bepalingen zou schenden. Beide door verzoeker aangevoerde middelen worden hieronder voor het overige, omwille van hun inhoudelijke verwevenheid, gezamenlijk behandeld.

2.4.3. Een schending van het redelijkheidsbeginsel veronderstelt dat de overheid bij het nemen van de beslissing onredelijk heeft gehandeld, met andere woorden dat zij haar beleidsvrijheid onjuist heeft gebruikt. Het redelijkheidsbeginsel kan derhalve slechts geschonden zijn indien de administratieve overheid een beslissing neemt die dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon, dat het niet

denkbaar is dat een andere zorgvuldig handelende administratieve overheid in dezelfde omstandigheden tot deze besluitvorming zou komen (RvS 14 september 2017, nr. 239.067).

2.4.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

2.4.5. Artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft betrekking op de formele motiveringsplicht. Deze heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

2.4.6. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen (RvS 13 augustus 2013, nr. 224.475).

2.4.7. De Raad merkt op dat de schending van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet *in casu* niet dienstig wordt aangevoerd aangezien de bestreden beslissing louter de intrekking van de aan hem toegekende subsidiaire beschermingsstatus betreft en verzoeker niet verheldert op welke wijze hij in aanmerking zou kunnen komen voor de erkenning als vluchteling.

2.4.8. De bestreden beslissing vermeldt het door verzoeker geschonden geachte artikel 55/5/1, §2, 2°, van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslag. Deze wetsbepaling luidt als volgt:

“§ 2.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de subsidiaire beschermingsstatus in :

1° ten aanzien van de vreemdeling die met toepassing van artikel 55/4, §§ 1 of 2 uitgesloten wordt of had moeten zijn;

2° ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt.”

2.4.9. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming enkel een nationaliteitsbewijs neerlegde (AD, stuk 10, 1ste Aanvraag, Documenten). Bij zijn interview op het Commissariaat-generaal verklaarde verzoeker H. R. K. te heten, in Kirkuk (Centraal-Irak) geboren te zijn en aldaar zijn ganse leven te hebben gewoond (*Ibid.*, Gehoorverslag CGVS 2 februari 2007, p. 2). Het asielrelaas van verzoeker werd door de commissaris-generaal op 2 maart 2007 ongeloofwaardig geacht, maar verzoeker kreeg de subsidiaire beschermingsstatus toegekend op grond van artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet omwille van de toenmalige veiligheidssituatie in Centraal-Irak.

Verzoeker legde evenwel ongeveer een decennium later bij de Dienst Vreemdelingenzaken zijn authentiek Iraaks paspoort voor dat op 5 januari 2015 te Bagdad werd afgeleverd met de vermelding van de naam K. J. M. M. en van de geboorteplaats al Sulaymaniya (zie *verso* bestreden beslissing).

Op 20 juni 2018 vroeg de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging de commissaris-generaal om de subsidiaire beschermingsstatus in te trekken omwille van valse verklaringen over de identiteit die doorslaggevend waren voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 28 september 2018 nodigde de commissaris-generaal verzoeker uit voor een persoonlijk onderhoud omwille van een nieuw element. Zoals verzoeker in zijn middel bevestigt, kwam hij niet opdagen voor zijn persoonlijk onderhoud.

2.4.10. Op basis van de vaststelling dat verzoeker een geldig Iraaks paspoort had neergelegd waarop een andere naam en geboorteplaats vermeld was, kon de commissaris-generaal rechtsgeldig concluderen dat betrokkene de status toekend had gekregen *“op grond van (...) valse verklaringen (...) die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status (...)”*, zoals bedoeld in artikel 55/5/1, §2, 2°, van de vreemdelingenwet.

2.4.11. De Raad merkt op dat de loutere bewering van verzoeker in zijn eerste middel dat hij slechts nadat hem de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, zou hebben vernomen dat hij in werkelijkheid niet in Kirkuk, maar in al Sulaymaniya geboren is, weinig overtuigend voorkomt. Zelfs indien hij pas naderhand op de hoogte zou zijn geraakt van zijn werkelijke naam en geboorteplaats, hetgeen op zich al bijzonder onwaarschijnlijk is, kwam het nog steeds aan verzoeker toe om *proprio motu* aan de asielinstanties mee te delen dat hij in zijn gastland niet gekend was onder de correcte naam en correcte geboorteplaats. Verzoeker heeft dus minstens zijn valse identiteitsgegevens doelbewust gehandhaafd hetgeen eveneens als een frauduleuze handelwijze kan worden aangemerkt.

2.4.12. Nadat verzoeker zijn authentiek Iraaks paspoort bij de Dienst Vreemdelingenzaken had neergelegd, is de commissaris-generaal overgegaan tot een onderzoek van dit nieuwe element. Verzoeker werd de gelegenheid geboden om verdere duiding te kunnen verlenen naar aanleiding van het voornemen om de subsidiaire beschermingsstatus in te trekken, maar hij heeft deze gelegenheid niet te baat genomen.

2.4.13. Waar verzoeker stelt dat niet met zekerheid kan worden gesteld dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus een gevolg is van zijn herkomst uit Kirkuk, gaat hij uit van een onjuiste interpretatie van de beslissing van de commissaris-generaal van 2 maart 2007. In deze beslissing wordt immers het volgende gesteld: *“(...) Bovenvermelde opmerkingen laten niet toe enig geloof te hechten aan uw asielmotieven en verhinderen aldus dat u het statuut van vluchteling kan worden toegekend. Uit een grondige analyse van de actuele situatie in Irak blijkt dat er in Centraal-Irak een reëel risico bestaat op van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (art 48/4, §2, c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet). Gezien uw afkomst uit Centraal-Irak, uw positie en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig worden geacht, wordt u rekening houdend met de actuele situatie in Centraal-Irak de status van subsidiaire bescherming toegekend. (...)”* (eigen onderlijning).

2.4.14. De Raad herhaalt dat verzoekers ongestaafde bewering dat hij weliswaar geboren is in al Sulaymaniya maar in Kirkuk is opgegroeid niet volstaat om aannemelijk te maken dat zijn behoefte aan internationale bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet beoordeeld zou moeten worden in functie van Centraal-Irak. Bovendien dringt zich de vaststelling op dat verzoeker de gelegenheid niet te baat heeft genomen om zijn standpunt aangaande zijn valse identiteit kenbaar te maken in het kader van een persoonlijk onderhoud, zodat hij niet redelijkerwijs kan verwachten dat er met zijn *a posteriori*-beweringen rekening zou worden gehouden. Er kan de commissaris-generaal op dit punt geen onzorgvuldigheid of motiveringsgebrek worden verweten.

2.4.15. Bijkomend dient te worden aangestipt dat verzoeker de bestreden beslissing ten onrechte aanziet als een beslissing *“tot intrekking van de vluchtelingenstatus”*. De bestreden beslissing bevat evenmin motieven die betrekking hebben op een zogeheten intern vestigingsalternatief, zoals bedoeld in artikel 48/5, §3, van de vreemdelingenwet. Tenslotte raakt het betoog van verzoeker over het ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter van de veranderde omstandigheden die geleid hebben tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus kant, noch wal aangezien het voorwerp van het beroep geen opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus behelst. Waar verzoeker tenslotte de schending aanvoert van artikel 55/3/1, §§ 2 en 3, van de vreemdelingenwet dringt zich de vaststelling op dat de bestreden beslissing geen intrekking van de vluchtelingenstatus betreft.

2.4.16. Waar verzoeker de verwerende partij verwijt geen rekening te houden met de actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak dient te worden benadrukt dat verzoeker geen enkel objectief element aanreikt dat zou toelaten zijn behoefte aan internationale bescherming te beoordelen in functie van deze regio. Uit zijn paspoort was immers gebleken dat hij afkomstig was uit de provincie Sulaymaniya zodat de actuele veiligheidssituatie in Noord-Irak dient te worden onderzocht. Op basis van de informatie die door de verwerende partij middels de aanvullende nota van 25 oktober 2019 werd aangereikt, dient te worden geconcludeerd dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulaymaniya en Halabja, die samen de Koerdische Autonome Regio vormen, geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden

van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Verzoeker heeft geen enkele andersluidende informatie aangebracht, noch een begin van bewijs dat er in zijnen hoofde sprake zou zijn van 'persoonlijke omstandigheden' die een verhoogd risico zouden opleveren in het kader van het in de Koerdische Autonome Regio aanwezige willekeurige geweld.

2.4.17. De stukken die verzoeker als bijlagen bij zijn verzoekschrift voegt, doen geen afbreuk aan wat voorafgaat. Verzoeker licht geenszins toe op welke wijze de uitnodiging om zich aan te melden bij de dienst Burgerzaken van de stad Oostende (Verzoekschrift, bijlage 3) betrokken kan worden op onderhavige beslissing. Hetzelfde geldt voor de kopie van zijn verblijfstitel (Verzoekschrift, bijlage 4) en voor de documenten betreffende K. A., die op 6 september 2018 in Keulen geboren is en die de zoon zou zijn van verzoeker (Verzoekschrift, bijlagen 5-6). Ter terechtzitting licht de raadsman van verzoeker toe dat er nog een zevende stuk aan het verzoekschrift werd gevoegd. Dit uittreksel uit de geboorteakte van verzoeker (Verzoekschrift, bijlage 7) bevestigt dat hij geboren is in al Suleymaniya, zoals in de bestreden beslissing wordt gesteld.

2.4.18. Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van artikel 55/5/1, §2, 2°, van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen en de motieven staan niet in kennelijke wanverhouding tot het besluit. Verzoeker toont niet aan dat de commissaris-generaal bepaalde elementen niet of onvoldoende zou hebben onderzocht. Er is geen sprake van een schending van het redelijkheids- of het zorgvuldigheidsbeginsel, noch van de motiveringsplicht.

Beide door verzoeker aangevoerde middelen zijn, voor zover ontvankelijk en de erin opgenomen bepalingen dienstig worden aangevoerd, ongegrond.

In acht genomen wat vooraf gaat, is de Raad van oordeel dat de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden bevestigd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De intrekking van de status van subsidiaire bescherming wordt bevestigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien januari tweeduizend twintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN